Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26491
Copyright: Admont, Benediktinerstift

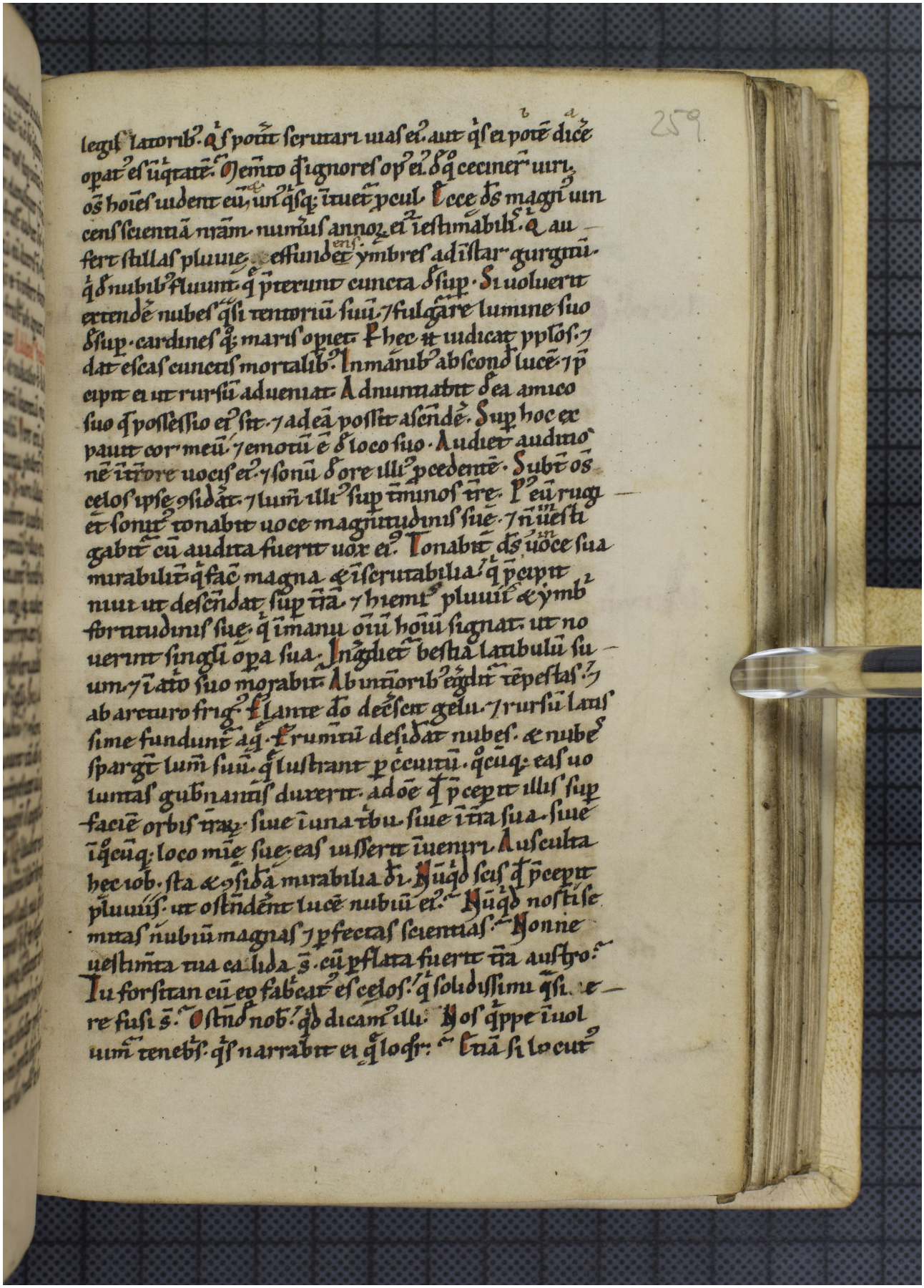

259

legis laborib. qs potest scrutari uias eius aut qs eis potest dicere
opat es iqtatem. Nemo qui ignores op eius. dq cecinerit uiri.
os hoies uident eum uiq qsq; intuet pcul. Ecce ds magnus uin
cens scientiam nram. numerus annor eius estimabilis. Qui au
fert stillas pluuie effundent imbres adistar gurgitu.
q de nubib fluunt q preterunt cuncta desup. Si uoluerit
extendere nubes qsi tentoriu suu. fulgare lumine suo
desup. cardines q; maris operit. Hec it iudicat pplos. et
dat escas cunctis mortalib. In manib abscondit lucem. ip
cipit ei ut rursu aduenat. Adnuntiabit de ea amico
suo q possessio eius sit. et ad ea possit ascendere. Sup hoc ex
pauit cor meum. et emotu e de loco suo. Audite audito
nem in ire uocis eius. et sonu de ore illius pcedente. Subt os
celos ipse ostidat. et lumen illius sup terminos terre. Post eum rugi
et sonitu tonabit uoce magnitudinis sue. et non uestigabit cum audita fuerit uox eius. Tonabit ds uoce sua
mirabiliter qfac magna et inscrutabilia. qui pcepit
niui ut descendat sup terra. et hiemis pluuiis et ymbr
fortitudinis sue. qui in manu omniu hoiu signat. ut no
uerint singli opa sua. Ingredietur bestia latibulu su
um. et in tuo suo morabit. Ab interiorib egredit tempestas. et
ab arcturo frigus. Flante deo decsset gelu. et rursu latis
sime funduntur aq. Et rumpit desidat nubes. et nube
spargit lumen suum. qui lustrant pcentiu. quecumq; eas uo
luntas gubnantis duxerit. ad oe qd pcepit illis sup
facie orbis terre. siue in una tribu. siue in terra sua. siue
in quecumq; loco mie sue. eas iusserit inuenire. Ausculta
hec iob. sta et consida mirabilia di. Numquid scis qd pcepit
pluuiis. ut ostendent lucem nubium ei. Numquid nosti se
mitas nubium magnas et pfectas scientias. Nonne
uestimenta tua calida s. cum pflata fuerit terra austro.
Tu forsitan cum eo fabricat es celos. q solidissimu qsi ae
re fusi s. Ostende nob. qd dicam illi. Nos qppe inuol
uem tenebis. qs narrabit ei q loqr. Etia si locutus